

ὅστε καὶ τὰς χεῖρας αἰαρχῶν ἀπὲρ αὐτῶν A
 (ἢ) ταύτας ἀτυποῖ ἢ καὶ τὸ τὰς κτήρας ἐστά-
 ζοντα, τὸ ἀπὲρ τὸ πλῆθος ἤν' πολιτῶν μὴ
 κατασκευάζειν, ἀλλ' ἀφείμῃ τῶ τεκνοποι-
 ῖαν ἀφαιρῶν, ὡς ἰκανῶς ἀν' ὀμαλιθησομένην
 εἰς τὸ αὐτὸ πλῆθος διὰ τὰς ἀτεχνίας, ὅσο-
 νομῶ γυναικῶν, ἢ π' δουλεί τῶ καὶ συμβαί-
 νειν ἀπὲρ τὰς πόλεις. δεῖ δὲ πῦρ' οὐχ ὁμοίως
 ἀκριβῶς ἔχειν ἀπὲρ τὰς πόλεις τότε, καὶ τῶ.
 νῦν ἢ, γὰρ οὐδέως ἂν πορῆ, διὰ τὸ μερῶς εἶδει
 τὰς οὐσίας εἰ: [τὸ] ὅποσον αὐτὸ πλῆθος· τότε
 δ' ἀδιαρέτων οὐσῶν, ἀπ' ἄρχῃ τοῖς παρὰ ζυ-
 γας μὴ ἔχειν, ἐάν τ' ἐλάττωσιν αὐτὸ τὸ πλῆ-
 θος, ἐάν τε πλείους. μᾶλλον δὲ δεῖν ἰσπαλά-
 βει περὶ αὐτῶν εἶδει τῆς οὐσίας τῶ τεκνοποι-
 ῖαν, ὡς τε ἀπ' ἄρχῃ μὴ πλείονα γυναικῶν
 πῦρ δὲ πείθειν τὸ πλῆθος ἄποβλέποντα
 πρὸς τὰς τύχας, ἀν' συμβαίμῃ τελευτῶν π-
 νας ἢ γυναικῶν, καὶ πρὸς τῶν ἢ ἄλλων
 ἀτεχνίας· τὸ δ' ἀφείδει, καὶ ἀπ' ἀρῶν ἐν ταῖς
 πλείους πόλεις, πείνας αἰαρχῶν ἄπ' ὀν
 γίνεσθαι τῶς πολιτῶν. ἢ δὲ πείνας, εἰσὶν ἐμ-
 ποίει καὶ κεραιούρια. Πείθειν ἢ οὐκ ὁ Κο-
 ρεινθίος, ὃν νομοθέτης ἦν ἀρχαροτάτων, τοῖς
 οἴκοις ἴσοις ἦν δὲ δεῖν διαφέρειν, καὶ τὸ πλῆ-
 θος ἢν πολιτῶν καὶ εἰ τὸ πρῶτον τοῖς κλη-
 ροῖς αἰσῶσι εἶχον παύτας καὶ μέγας· ἐν δὲ
 ταῖς νόμοις ταύταις τῶν αἰσῶν ὄντων ἀλλ' ἀπὲρ
 μὴ ταύτων πῶς οἰόμεθα βέλπον ἀν' ἔχειν,
 λεκτέον ὕστερον. ἐλλείπειν δὲ τοῖς νόμοις
 ταύταις καὶ τὰ ἀπὲρ τοῖς ἀρχονταῖς, ὅπως εἶσι,
 διαφέροντες ἢ ἀρχουμένων. φησὶ γὰρ δεῖν, ἄσ-
 κῶν ἐξ ἑτέρου τὸ σημόνιον εἶναι γίνεσθαι τὸ κρῶ-
 νος, οὐ πῶ καὶ τοῖς ἀρχονταῖς ἔχειν δεῖν πρὸς τοῖς
 ἀρχουμένοις, ἐπὶ ἢ τὸ πῶς εἶσιν ἐφίσισι γίνε-
 σθαι μείζονα μέχρι πεταπλασίας, διὰ τὴν
 πῦρ' ἢ ἀν' εἶναι ὅπῃ τ' ἦν μέχρι πένδεσιν, ἢ ἢ
 οἰκοπέδων ἢ διαίρεσιν δὲ σκοπεῖν, μὴ ποτ'
 οὐ συμβαίμῃ πρὸς οἰκονομίαν. εἰ γὰρ οἰκοπέ-
 δα ἐκείνη ἐνεμε, διελλὼν χωρεῖς, χαλεπὸν δὲ
 οἰκίας εἰς οἰκείων ἢ συντάξεις ὄντων, βέλπει
 μὴ εἶναι μῶτε δημοκρατία, μήτε ὀλιγαρχία,
 μέση ἢ τῶν, καὶ καλεῖται πολιτεία. καὶ γὰρ ἢ
 ὀπλιτεῶντων ὄντων, εἰ ἢ οὐκ ὡς κοινοτάτων
 ταύτων κατασκευάζει ἢ πόλεις ἢ ἄλλων
 πολιτείας, καλῶς εἰρηκεν ἴσως εἰ δ' ὡς ἀ-
 εἰσὴν μὴ τῶ πρῶτον πολιτείας, καὶ καλῶς.
 τὰ γὰρ τῶν ἢ Λακωνῶν ἀν' περὶ ἐπαγεσθαι μᾶλλον, ἢ καὶ ἄλλω πρὸ ἀριστοκρατίας.

quare necessarium est circa illud istas ver-
 fari virtutes. Absurdum quoque est cum
 facultates adaequaverit, de civium multi-
 tudine nihil determinat, sed indefinitam
 relinquere multitudinem filiorum,
 quasi sufficienter adaequatam propter ste-
 rilitates, quotcumque contingant, quod vi-
 detur nunc quoque euenire in civitati-
 bus. Sed opus est vt aliam certitudinem
 tunc habeat quam nunc. nam nunc qui-
 dem nemo dubitat, eo quod in singulis
 diuise sunt facultates in quantumcumque
 multitudinem verò cum sint indiuisa,
 necessarium dispares nihil habere, siue
 pauciores sint multitudine, siue plures.
 Magis autem putaret quis oportere de-
 terminatum esse modum procreandorum
 filiorum quam facultatum: vt non plures
 quam determinatum sit procreari oport-
 teat, & numerus definiendus est respectu
 habito ad fortunas, si contingat decedere
 aliquos, & ad defectum procreandi cetero-
 rum. Prætermittere autem id, vt in ple-
 risque ciuitatibus, necesse est egestatis sit
 causa ciuibus: egestas verò seditiones &
 delicta parit. Itaque Phidon Corinthius,
 vnus ex vetustis legumlatoribus, familias
 censuit æquales permanere debere, & ci-
 uium multitudine, quamuis fortitiones
 habeant prius omnes inæquales secun-
 dum magnitudinem, at in his legibus con-
 trarium est. Verum de his, quemadmodum
 statuendum putemus, postea erit dic-
 endum. Omissum est etiam in illis legi-
 bus, quemadmodum differant præfides à
 subiectis. Inquit enim oportere, quemad-
 modum ex alio lanæ filum ducitur quam
 lini, sic & eos qui præfunt, se habere debe-
 re ad eos qui subsunt. Cum verò totam
 substantiam augeri dixerit vsque ad quam
 cuplum, quare hoc vique non erit in re-
 gione vsque ad aliquid? Videndum est
 etiamne ædificiorum diuisio non proficit
 ad rem familiarem, duas enim cuique do-
 mos attribuit: at difficile est duas habi-
 tare domos. Tota verò constitutio vult
 esse neque plebis gubernatio, neque pau-
 corum potentium, sed horum media,
 quam vocant rempublicam. est enim ex
 F iis qui arma ferunt. Si igitur vt commu-
 nissimam omnium hanc ciuitatibus con-
 stituit rempublicam, rectè forsan dixit: si
 vt optimam post primam rempublicam,
 non rectè. forsan enim Lacedæmonio-
 rum rempublicam quis magis probabit,
 vel aliam quandam magis optimatium.

περὶ αὐτῶν
 ἀρχῶν
 φασ. C

φησὶ φιδωνος
 κορινθίου